

UITSpraak 14-303

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellant

tegen

de Examencommissie Ma Linguistics, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Met de op 5 januari 2015 ingekomen brief van 15 december 2014 tekent appellant beroep aan tegen het besluit van verweerder van 24 november 2014, waarin is aangegeven dat de universiteit aan de IND zal melden dat hij minder dan 50% van de vereiste studiepunten heeft behaald.

Door appellant wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat hij bijna altijd bij de werkgroepen aanwezig was. Appellant geeft aan dat hij moeite had met het schrijven van de papers, omdat hij gewend was op een andere manier onderwijs te volgen. Appellant is van mening dat zijn aanwezigheid en inzet meegewogen had moeten worden bij het cijfer. Ook werd hij onvoldoende ondersteund door de docenten. Hierdoor is er sprake van fouten in het studieprogramma.

Appellant geeft aan dat hij mogelijk ziek is geweest tijdens zijn studie en dat hij daarvoor contact heeft gezocht met een psycholoog.

Appellant wijst erop dat hij een bestuursfunctie heeft bekleed, nu hij Secretary General van de Association of Chinese Students in the Netherland Leiden. Deze taak is te vergelijken met 30 erts per academisch jaar.

Daarnaast is appellant het niet eens met de regel dat internationale studenten 50% studievoortgang moeten tonen, op hem van toepassing is. Appellant geeft in dit kader aan dat hij eerder met studeren is begonnen, dan dat deze regel is ingetreden.

Appellant geeft aan dat zijn verblijfsvergunning voor de studie MA Linguistics reeds is verlopen, en dat hij op dit moment verblijft heeft op basis van een verblijfsvergunning voor de studie Dutch Studies.

Appellant geeft aan dat hij recht heeft op onderwijs.

Partijen hebben contact gehad om een minnelijke schikking te bewerkstelligen. Dit heeft er niet toe geleid dat het beroep is ingetrokken.

Uitspraak

14-303

Blad 2/5

Bij brief van 9 februari 2015 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat appelland per brief van 13 mei 2014 erop is gewezen dat hij te weinig punten had behaald en dat hij voor 1 september 2014 ten minste 30 ects diende te behalen. Appelland is er toen op gewezen dat, indien hij te maken had met persoonlijke omstandigheden, hij dit bij de studentendecaan of het instituut kon aangeven. Appelland heeft hier geen gebruik van gemaakt.

Verweerder is van mening dat er zich geen persoonlijke omstandigheden hebben voorgedaan die het gebrek aan studievoortgang kunnen excuseren. Verweerder wijst erop dat studietoördinator heeft aangegeven dat de aanwezigheid van appelland in de werkgroepen vaak als onplezierig is ervaren. In dit kader verwijst verweerder naar verklaringen van een aantal docenten, waaruit blijkt dat appelland vaak te laat kwam, niet goed was voorbereid en dat de kwaliteit van de papers ver onder de maat lagen.

Daarnaast heeft appelland niet aangetoond dat hij een bestuursfunctie heeft bekleed of dat hij tijdens de studie last heeft gehad van een ziekte. Verweerder wijst erop dat appelland geen enkel studiepunt heeft gehaald.

Het beroep is behandeld op 4 maart 2015 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appelland is niet in persoon is verschenen en heeft zich niet laten vertegenwoordigen.

Namens verweerder zijn [namen], verschenen.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 5 januari 2015 door het College ontvangen brief van 15 december 2014 heeft appelland tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 24 november 2014. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen de beslissing van 24 november 2014, waarin is aangegeven dat de universiteit aan de IND zal melden dat hij minder dan 50% van de vereiste studiepunten heeft behaald.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Ingevolge de Regeling van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van 17 mei 2013, nr. HO&S/504498, houdende de normering van de studievoortgang voor buitenlandse studenten met een verblijfsvergunning in verband met studie (de Regeling), is de norm voor voldoende studievoortgang, als bedoeld in artikel 3.87a, eerste lid, onder

**Uitspraak
14-303**

Blad 3/5

b, van het Vreemdelingenbesluit 2000, de norm zoals vastgelegd in artikel 5.5 van de Gedragscode internationale student hoger onderwijs (de Gedragscode).

In de Gedragscode is in artikel 5.5 de studievoortgangseis opgenomen. Deze luidt, voor zover hier relevant, als volgt:

‘De instelling stelt jaarlijks, na afloop van ieder studiejaar, de studievoortgang vast van de internationale student. Als voldoende studievoortgang wordt aangemerkt: 50% (of meer) van de proportionele nominale studielast voor het (gedeelte van het) studiejaar. In afwijking hiervan geldt dat de internationale student het voorbereidend jaar met goed gevolg dient af te ronden. Indien geen sprake is van voldoende studievoortgang stelt de instelling de oorzaak hiervan vast, bijvoorbeeld door een studievoortgangsgesprek met een studieadviseur. (...) Wanneer blijkt dat er persoonlijke omstandigheden zijn als bedoeld in artikel 7.51 WHW alsmede artikel 2.1 Uitvoeringsbesluit WHW, ten gevolge waarvan er geen sprake is van voldoende studievoortgang, worden er bindende afspraken met de internationale student gemaakt opdat het tijdig afstuderen niet in het geding komt. (...)’

In de toelichting op de Regeling is aangegeven dat de onderwijsinstelling die als referent optreedt is verplicht de IND te informeren indien een individuele buitenlandse student met de nationaliteit van een derde land niet aan deze normering voldoet. Bij niet-naleving van deze plicht kan een bestuurlijke boete worden opgelegd. Ook kan in ernstige gevallen de erkenning als referent van de onderwijsinstelling worden geschorst of ingetrokken, waardoor buitenlandse studenten niet langer voor studie bij die instelling kunnen worden toegelaten.

Het is het College gebleken dat binnen de universiteit de examencommissie van de betreffende opleiding is aangewezen om, op advies van de studentendecaan, vast te stellen of een student tijdens de studie gehinderd is door persoonlijke omstandigheden.

Indien de student onvoldoende studievoortgang heeft laten zien, dient de examencommissie te beoordelen of de persoonlijke omstandigheden een verschoonbare reden geven om een melding aan de IND achterwege te laten.

Vaststaat dat appellant in het studiejaar 2013-2014 ingeschreven stond voor de masteropleiding Linguistics en dat hij in dat jaar 0 (nul) studiepunten heeft behaald en daarmee onvoldoende studievoortgang heeft laten zien.

Het is het College voorts gebleken dat appellant op 13 mei 2014 per brief is geïnformeerd dat hij op dat moment nog niet voldeed aan de “50%-eis”, zoals bedoeld in de Regeling. Appellant is er daarbij op gewezen dat hij contact diende te zoeken met een studieadviseur, indien hij van mening was dat de onvoldoende studievoortgang te wijten was aan persoonlijke omstandigheden. Appellant heeft hier geen gehoor aan gegeven. Ook heeft hij geen contact gezocht met verweerder. Verweerder heeft derhalve met haar besluit van 4 november 2014 geen rekening kunnen houden met de aanwezigheid van persoonlijke omstandigheden, waardoor de beslissing om reeds deze reden niet onrechtmatig kan zijn.

Uitspraak

14-303

Blad 4/5

Het College constateert voorts dat appellant eerst na het besluit van 24 november 2014 heeft aangegeven dat hij in het voorgaande studiejaar gehinderd is geweest door ziekte, bestuurslidmaatschap en een onvoldoende studeerbare opleiding.

Het College is van mening dat verweerder terecht heeft besloten om het besluit niet te herzien, nu appellant er niet in is geslaagd om alsnog aan te tonen dat hij gehinderd is geweest tijdens zijn studie. Appellant heeft immers geen bewijsstukken overgelegd en heeft zijn argumenten onvoldoende gemotiveerd, om de hinder aan te tonen.

Het College wijst er in dit kader op dat op de procedure die geldt rond het aanpassen van het studieprogramma voor een bestuurslidmaatschap niet heeft gevolgd. Appellant had vóór het accepteren van de bestuursfunctie in overleg moeten treden met de studieadviseur over eventueel mogelijke aanpassingen in het studieprogramma. De hinder die appellant door het bestuurslidmaatschap mogelijk heeft ondervonden dient derhalve voor eigen rekening te blijven.

Daarnaast heeft appellant de legitimiteit van de 50%-regeling betwist.

Ter zitting heeft verweerder toegelicht dat de Regeling reeds in 2013 door de minister is vastgesteld, dat appellant meerdere keren op deze regeling is gewezen en dat hem is medegedeeld wat de consequenties zijn indien hij onvoldoende studievoortgang zou laten zien. Hetgeen appellant in dit kader naar voren heeft gebracht, kan er derhalve niet toe leiden dat een melding aan de IND, hetgeen voor de universiteit verplicht is gesteld, achterwege kan blijven. De omstandigheid dat appellant reeds met een andere opleiding is begonnen, maakt dat niet anders.

Voor zover appellant heeft trachten te betogen dat hem het recht op onderwijs is ontzegd, acht het College dit ongegrond.

Verweerder heeft immers enkel uitvoer gegeven aan de geldende Nederlandse wet- en regelgeving. Bovendien leidt het bestreden besluit en de uiteindelijke melding bij de IND er niet toe dat hem de toegang tot onderwijs wordt ontzegd.

Het College merkt in dit kader op dat verweerder heeft vermeld dat appellant sinds 2010 verschillende opleidingen heeft gevolgd aan de universiteit en dat hij tot nu toe in totaal slechts 10 studiepunten heeft behaald.

Daar komt bij dat ook nadat appellant in het academisch jaar 2013-2014 nul studiepunten heeft behaald, hij wederom is toegelaten tot een andere opleiding aan de universiteit. Appellant heeft derhalve te allen tijde recht op onderwijs gehad en gekregen.

Tevens is uit de verklaring van de studietoelichting van 9 februari 2015 gebleken dat meerdere docenten zich hebben beklagd over de houding van appellant. Uit de verklaring blijkt onder andere dat appellant meerdere keren plagiaat pleegde, papers niet inleverde, regelmatig te laat kwam en een presentatie niet had voorbereid. Dat appellant zich beroept op het recht op onderwijs, acht het College buiten de orde, nu blijkt dat hij herhaaldelijk zijn recht op onderwijs heeft verkwanseld.

Het College wijst erop dat appellant, indien hij het niet eens is met deze uitspraak, zich dient te wenden tot een civiele rechtbank.

Uitspraak
14-303
Blad 5/5

Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld op door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. H.J.G. Bruens (voorzitter), prof.dr. E.P. Bos, prof.dr. E.M. Noordijk, dr. K. Beerden en S. Chen LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. W.J. de Wit.

mr. H.J.G. Bruens,
voorzitter

mr. W.J. de Wit,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: